

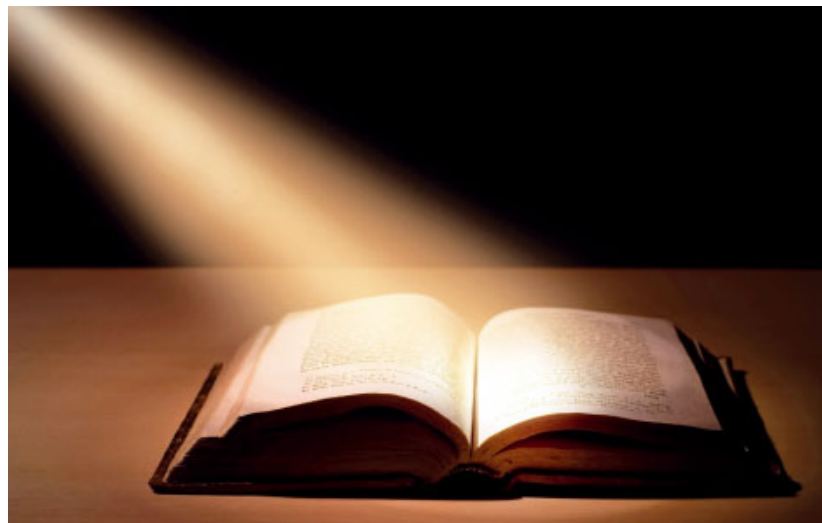

PROP DE VOSALTRES

Diumenge de la Paraula

Els bisbes de la Tarraconense hem proposat a les parròquies i comunitats cristianes de les nostres diòcesis, que el primer diumenge d'Advent siga un dia en el qual, sense que es menysvalore el temps litúrgic de preparació a la celebració del Nadal, es pose de manifest en les celebracions de l'Eucaristia dominical la importància de la Paraula de Déu en la vida de l'Església. Ens agradaria que cada any fos en cada comunitat eucarística un veritable *Diumenge de la Paraula*.

Gràcies a Déu ja abans, però sobretot després del Concili Vaticà II, el poble cristià ha anat familiaritzant-se cada vegada més amb la Paraula de Déu, i aquesta ha entrat amb força en la vida de l'Església. Si contemplem la nostra realitat eclesial, descobrim que avui són molts els grups i petites comunitats de cristians que centren la seua espiritualitat en la Paraula de Déu. Podem pensar també en la gran quantitat d'activitats que s'organitzen per facilitar un millor accés al coneixement i a la comprensió més profunda de la Sagrada Escripura: cursos bíblics, pelegrinatges

a Terra Santa... No oblidem algunes iniciatives pastorals que són molt senzilles i que han tingut una gran acceptació en el Poble de Déu, com les edicions anuals de l'evangeli de cada dia, que són d'un gran ajut espiritual per a tants cristians que no poden participar en la celebració de l'Eucaristia i que alimenten la seua fe amb el pa quotidià de la Paraula de Déu. Estem convençuts que totes aquestes iniciatives són una gran ajuda per a la vida cristiana de molts creients.

De cara a aquesta commemoració, us convido a reflexionar sobre la importància que donem a la Paraula de Déu en la vida concreta de les nostres parròquies, i a què no ho fem sols d'una manera teòrica, sinó aterrant a aspectes concrets.

Com tractem la Paraula en les celebracions? Els lectors es preparen la proclamació intentant comprendre el que lligem? Es converteix la litúrgia de la Paraula en un tràmit o la dignifiquem en la mesura de les possibilitats de cada comunitat?

Com es podria donar relleu a aquesta part de la celebració de l'Eucaristia? Per ajudar als fidels a comprendre la importància de la Paraula en la celebració, aquest diumenge podria començar amb un signe d'entronització del leccionari dominical d'aquest cicle.

Els catequistes i, sobretot, els preveres no hem d'oblidar la nostra responsabilitat en què la Paraula de Déu siga coneguda i estimada: Com preparem les homilies? Ens esforcem per aprofundir en el coneixement de la Sagrada Escripura tal com ha estat interpretada per l'Església? Si no tenim aquest desig, ens hem de preguntar què estem transmetent en la predicació i en la catequesi.

Aquest any es proclamarà cada diumenge l'evangeli de Sant Mateu. ¿Per què no oferir allà on siga possible algunes sessions per conèixer amb més profunditat aquest evangeli?

No oblidem allò que ens diu sant Jeroni: desconèixer l'Escripura és desconèixer Jesús.

Amb la meua benedicció.

† **Enrique Benavent Vidal**
Bisbe de Tortosa

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Advent, fer créixer l'esperança

Arriba l'Advent. Un any més escoltem promeses i cantem esperances. L'esperança és «la nena petita que es lleva cada matí», com escriu Charles Péguy.

Què ens porta l'esperança?

- Aprendre a somriure. Sense esperança malaltejaríem de tristor, perdriem la nostra condició d'infants i acabaríem essent una càrrega insuportable els uns pels altres.
- Aprendre a somniar. Sense esperança seriem avorrits: sempre els mateixos objectius, els mateixos

camins, els mateixos costums. Sense esperança s'acabarien els poetes i els profetes.

- Aprendre a lluitar. Sense esperança fugiríem davant qualsevol amenaça i ens enfonsarien davant qualsevol dificultat. Una persona desesperada és una persona derrotada.
- Aprendre a resar. Conscients de la nostra debilitat, l'esperança ens convida a mirar amunt. La nostra confiança no es fonamenta en les nostres pròpies forces i talents, sinó en les paraules i les promeses de Déu.

- Aprendre a viure. Viure no és subsistir. Sense esperança la vida és rutinària, encara que es visquin molts anys. No és qüestió de posar anys a la vida sinó vida als anys. Sense esperança, la vida és una càrrega i un càstig. El rebedor de l'infern, on desconeixen l'esperança.
- L'esperança és una llavor. Recordo aquella paràbola: un jove arriba a una ciutat meravellosa i troba uns grans magatzems amb un rètol temptador: «Aquí venem de tot». Entra, decidit, i demana:

—Poseu-me, si us plau, una medicina contra el càncer, l'acabament de totes les guerres i violències, pau i unió en les famílies, que els pares tinguin temps de jugar amb els seus fills...

Un jove botiguer el va interrompre: —Perdó, no t'equivoquis, aquí venem de tot però en llavors que tu has de regar i fer créixer.

Advent, fer créixer l'esperança.

Ramon Sàrries
Bibliista

PALABRAS DE VIDA

Domingo de la Palabra

Los obispos de la Tarraconense hemos propuesto a las parroquias y comunidades cristianas de nuestras diócesis, que el primer domingo de Adviento sea un día en el que, sin que se minusvalore el tiempo litúrgico de preparación a la celebración de la Navidad, se ponga de manifiesto en las celebraciones de la Eucaristía dominical la importancia de la Palabra de Dios en la vida de la Iglesia. Nos gustaría que cada año fuese en cada comunidad eucarística un verdadero *Domingo de la Palabra*.

Gracias a Dios ya antes, pero sobre todo después del Concilio Vaticano II, el pueblo cristiano ha ido familiarizándose cada vez más con la Palabra de Dios, y ésta ha entrado con fuerza en la vida de la Iglesia. Si contemplamos nuestra realidad eclesial, descubrimos que hoy son muchos los grupos y pequeñas comunidades de cristianos que centran su espiritualidad en la Palabra de Dios. Podemos pensar también en la gran cantidad de actividades que se organizan para facilitar un mejor acceso al conocimiento y a la comprensión más profunda de la Sagrada Escritura: cursos bíblicos, peregrinaciones a Tierra Santa... No olvidemos algunas iniciativas pastorales que son muy sencillas y que han tenido una gran aceptación en el Pueblo de Dios, como las ediciones anuales del evangelio de cada día, que son de gran ayuda espiritual para tantos cristianos que no pueden participar en la celebración de la Eucaristía y que alimentan su fe con el pan cotidiano de la Palabra de Dios. Estamos convencidos de que todas estas iniciativas son una gran ayuda a la vida cristiana de muchos creyentes.

De cara a esta conmemoración, os invito a reflexionar sobre la importancia que damos a la Palabra de Dios en la vida concreta de nuestras parroquias, y a que no lo hagamos sólo de una manera teórica, sino aterrizando a aspectos concretos.

¿Cómo tratamos la Palabra en las celebraciones? ¿Los lectores se preparan la proclamación intentando comprender lo que leen? ¿Se convierte la liturgia de la Palabra en un trámite o la dignificamos en la medida de las posibilidades de cada comunidad? ¿Cómo se podría dar relieve a esta parte de la celebración de la Eucaristía? Para ayudar a los fieles a comprender la importancia de la Palabra en la celebración, este domingo podría comenzar con un signo de entronización del leccionario dominical de este ciclo.

Los catequistas y, sobre todo, los presbíteros no debemos olvidar nuestra responsabilidad en que la Palabra de Dios sea conocida y estimada: ¿Cómo preparamos las homilias? ¿Nos esforzamos por profundizar en el conocimiento de la Sagrada Escritura tal como ha sido interpretada por la Iglesia? Si no tenemos este deseo, nos debemos preguntar qué estamos transmitiendo en la predicación y en la catequesis.

Este año se proclamará cada domingo el evangelio de Sant Mateo. ¿Por qué no ofrecer allá donde sea posible algunas sesiones para conocer con más profundidad este evangelio?

No olvidemos lo que nos dice san Jerónimo: desconocer la Escritura es desconocer a Cristo. Con mi bendición.

† **Enrique Benavent Vidal**
Obispo de Tortosa

Inici de curs dels Equips de la Mare de Déu

El passat diumenge 16 d'octubre, la parròquia de Santa Maria de Benicarló va acollir la jornada d'inici de curs dels Equips de Benicarló. A les 10.30 h va començar amb la pregària inicial, presidida pel Sr. Bisbe. Després, els matrimonis responsables dels dos sectors del Bisbat de Tortosa van presentar les informacions que van rebre a la Jornada Nacional realitzada el mes de setembre a El Escorial. El lema d'enguany és «Construir ponts, no murs». A les 12 h, els equips varen participar de la missa parroquial, presidida per Mn. Jordi Salvadó, consiliari del sector Tortosa B. Després de la missa es va fer la foto oficial i van dinar tots junts als salons parroquials. Després de dinar, durant la so-

bretaula, els Equips van gaudir d'una pel·lícula per acabar la trobada.

Equips de la Mare de Déu
Sectors Diòcesi de Tortosa

Inicio de curso del Camino neocatecumenal

Los días 13 al 16 de octubre, en el Centro Sant Enric d'Ossó de Jesús (Tortosa), catequistas y responsables en número de 75, pertenecientes a las comunidades de la zona, hemos celebrado la convivencia de inicio de curso 2016/2017.

Este encuentro, en el que estuvo presente el recuerdo de Carmen Hernández, iniciadora junto con Kiko Argüello del Camino neocatecumenal, que pasó al Padre el 19 de julio pasado, nos ha puesto de nuevo en marcha para servir a nuestro Señor Jesucristo en los pobres.

Animados con el contenido de la carta *Iuvenescit Ecclesia* (*La Iglesia rejuvenece*) de la Congregación para la Doctrina de la Fe del 15 de mayo pasado, Solemnidad de Pentecostés, reiteramos nuestro celo para que el Señor nos permita desgastar nuestra vida sirviendo con nuestro carisma a los obispos y presbíteros de la Iglesia Universal y a los de Tarraçona y Tortosa en particular.

Jordi Ubach

LA VEU DEL PAPA FRANCESC

Les obres de misericòrdia corporals i espirituals

En les catequesis anteriors hem reflexionat sobre el gran misteri de la misericòrdia de Déu. Hem meditat sobre la manera d'actuar del Pare a l'Antic Testament i després, a través de les narracions evangèliques, hem vist com Jesús, en les seves paraules i en els seus gestos, és l'encarnació de la Misericòrdia. Ell, per la seva part, ha ensenyat als seus deixebles: «Sigueu misericordiosos com el vostre Pare» (Lc 6,36). És un compromís que requereix el coneixement i l'acció de cada cristià.

Així, com podem ser testimonis de misericòrdia? El Senyor ens indica un camí molt més simple,

fet de petits gestos que, això no obstant, davant els seus ulls tenen un gran valor, fins al punt que ens ha dit que sobre aquests gestos serem jutjats. En efecte, una de les pàgines més boniques de l'Evangeli de Mateu ens mostra l'ensenyament que podrem considerar d'alguna manera com el «testament de Jesús» per part de l'evangelista, que va experimentar directament damunt seu l'acció de la Misericòrdia. Jesús diu que cada vegada que donem menjar a qui té fam i beure a qui té set, vestim una persona despallada i acollim el foraster, visitem un malalt o un presoner, ho fem a Ell (cf. Mt 25,31-46).

L'Església ha anomenat aquests gestos «obres de misericòrdia corporals», perquè socorren les persones en les seves necessitats materials.

A més, hi ha set obres de misericòrdia més anomenades «espirituals», que afecten altres exigències igualment importants, sobretot avui, perquè toquen l'esfera íntima de les persona i sovint són les que fan patir més.

Les obres de misericòrdia desporten en nosaltres l'exigència i la capacitat de fer viva i laboriosa la fe amb la caritat.

(Dimecres, 12 d'octubre de 2016.)

Jubileu de la Misericòrdia dels mestres i professors

El dissabte 22 d'octubre se celebrà el Jubileu de la Misericòrdia dels mestres i professors. Van assistir-hi un total de cent deu entre professors de religió de l'escola pública i mestres i professors de la concertada. S'inicià la jornada amb una pregària a la capella del Seminari, seguida d'una reflexió a càrrec de Mn. Tomàs Mor, delegat d'Ensenyament i Pastoral educativa. Després del rés del «Pare nostre del professor» vam passar al saló d'actes.

A la taula presidencial hi eren el Sr. Bisbe, Mons. Enrique Benavent, el P. Enric Puig SJ, secretari general de la fundació Escola Cristiana de Catalunya i Mn. Tomàs Mor, qui presentà la trobada. Tot seguit, el Sr. Bisbe saludà tots els presents. El P. Puig va fer una ponència sobre: «L'escola, lloc per créixer misericordiosament com el Pare.»

Després d'un descans i poder visitar les editorials, els assistents es van distribuir en sis tallers.

Finalment, tingué lloc la ponència «La misericòrdia en l'art i la música», a càrrec del Sr. Joan Grimalt, musicòleg, i el Sr. Joan Rebull, pintor.

Havent dinat, vam anar tots al convent de la Puríssima per iniciar el Jubileu de la Misericòrdia, presidida pel bisbe Enrique. Amb el cant: «Poble de Déu, poble en marxa» vam entrar per la nau central per celebrar l'Eucaristia.

Dues mestres van fer les pregàries i uns altres van portar les ofrenes. La col·lecta fou destinada al matrimoni missioner de la nostra diòcesi, Roger i Maria, els quals estan en la República Dominicana.

Després de la benedicció, el Sr. Bisbe ens adreçà unes paraules de comiat. Hem tingut un dia de convivència i això ens ha d'animar en la tasca de cada dia, vivint el nostre treball com una ajuda als altres. Que al final de la nostra vida puguem dir com sant Pau: «He sigut fidel en el meu treball.»

Maria Joana Querol

La Sénia organitza la XXXV Trobada General d'Animadors de Cant per a la Litúrgia

Els dies 22 i 23 d'octubre, a la Sénia, es van aplegar 135 persones vingudes d'arreu de Catalunya, el País Valencià i les Illes Balears per celebrar la XXXV Trobada General d'Animadors de Cant per a la Litúrgia.

Aquest gran aplec està emmarcat en el context de les Trobades d'Animadors de Cant per a la Litúrgia: són unes jornades que es realitzen tots els estius a Montserrat en què participen un centenar de persones que, des de molts contextos diferents, animen, dinamitzen i fan possible la participació del cant a les seves parròquies, per dignificar la litúrgia.

A la Sénia, el dissabte al matí, van arribar els primers participants. Es van desplaçar a l'antic camp d'aviació de la II República que hi ha a la

localitat i van interpretar-hi tots junts uns cants i cànons per la pau. Després de dinar, van començar els assaigs amb la coral de Joventuts Unides, amfitriona de la trobada, que celebra el seu 50è aniversari. Aquesta entitat, a la nit, va oferir un concert amb músiques del *Llibre Vermell de Montserrat* i uns cants litúrgics en català interpretats conjuntament amb els assistents de la trobada.

L'endemà al matí, diumenge, després de visitar el molí de l'Abella, es van tornar a aplegar tots els participants per celebrar l'Eucaristia a la parròquia de Sant Bertomeu presidida pel Sr. Bisbe, Mons. Enrique Benavent. La multitud d'animadors de cant, cantaires de la Sénia i fidels va ajudar a dignificar i solemnitzar la celebració, amb tots els cants propis

de la missa i un seguit de moments musicals cantats i acompanyats pel magnífic orgue de la parròquia. La Trobada General va acabar amb un bon

dinar de germanor al municipi de Santa Bàrbara.

Raül Martínez i Pau Prades

AGENDA

- ▶ **Divendres 2**, Amposta, Parròquia l'Assumpció de Maria, 20 h, confirmacions.
- ▶ **Dissabte 3**, Vilella Baixa, 12 h, Missa Estacional. / Flix, 19.30 h, Missa Estacional.
- ▶ **Diumenge 4**, Alcalà de Xivert, 11.30 h, confirmacions.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

28. ■ Dilluns (litúrgia de les hores: 1a setmana) [Is 2,1-5 (o bé, com que es va llegir ahir: Is 4,2-6) / SI 121 / Mt 8,5-11]. Sant Ruf, màrtir; sant Mansuet, bisbe i màrtir; sant Jaume de Marchia, prevere franciscà; santa Caterina Labouré, vg. paüla.

29. ■ Dimarts [Is 11,1-10 / SI 71 / Lc 10,21-24]. Sant Sadurní, Serni o Cerní, bisbe de Tolosa de Llenguadoc i màrtir; sant Demetri, màrtir.

30. ■ Dimecres [Rm 10,9-18 / SI 18 / Mt 4,18-22]. Sant Andreu, apòstol de Betsaida, deixeble del Baptista i germà de Pere; santa Justina, vg. i mr.

DESEMBRE

1. ■ Dijous [Is 26,1-6 / SI 117 / Mt 7,21.24-27]. Sant Eloi, bisbe de Noyon (641-660), patró dels qui treballen els metalls; sants Edmon Campion i Robert Southwell, preveres, i beats Roger Filock, Robert Middleton i companys, màrtirs (jesuïtes); sant Naüm, profeta (s. VII aC); sta. Natàlia, mr., esposa de sant Adrià.

2. ■ Divendres [Is 29,17-24 / SI 26 / Mt 9,27-31]. St. Silvà, bisbe; sta. Bibiana, vg. i mr. (s. IV); sta. Elisa, vg.; beata M. Àngela Astorch (1592-1665), vg. caputxina, de Barcelona.

3. □ Dissabte [Is 30,19-21.23-26 / SI 146 / Mt 9,35-10,1.6-8].

Sant Francesc Xavier (1506-1552), prev. jesuïta navarrès, apòstol de l'Índia, patró de les missions i dels turistes; sant Cassià, mr.; sant Sofonies, profeta (s. VII aC); santa Magina, mr.

4. ■ Diumenge vinent, II d'Advent (litúrgia de les hores: 2a setmana) [Is 11,1-10 / SI 71 / Rm 15,4-9 / Mt 3,1-12]. Sant Joan Damascè (s. VII-VIII), prevere de la Laura de Sant Sabas i doctor de l'Església; santa Bàrbara, verge i màrtir d'Orient, patrona del ram dels carburants i dels artificers, i també dels miners, invocada contra els llamps; sant Bernat, bisbe de Parma, cardenal; santa Ada, verge.

Diuenge I d'Advent

COMENTARI

Avui tenim la salvació més a prop nostre

Un projecte sense perspectiva d'èxit no pot anar bé! No podem col·laborar a construir el Regne de Déu si ens manca la fe de què *als darrers temps s'alçarà ferma la muntanya del Temple del Senyor al cim de les muntanyes*.

L'oracle de salvació il·lumina el destí final de la humanitat amb victòria no d'uns sobre altres sinó que, agermanades, *totes les nacions hi afluiran*; i no forçades des de fora sinó dient: *Pugem a la muntanya del Senyor perquè ens ensenyi els seus camins fent-nos canviar les armes (espases) en eines de treball (relles)*.

Rm 13,8-10 ha recapitulat els deures del cristià en l'amor; els v. 11-14 marquen l'horitzó sota el qual som cridats a guiar la vida valorant el temps present com oportunitat (*kairós*) en la nostra Història de la Salvació.

Despullem-nos de les obres de la fosca: el «vestit» indica el que veig de l'altre: és a dir, l'actitud mostrada en les obres.

Revestir-se de la llum és tenir actituds segons Crist, que és *la llum del món* (Jn 8,12).

La 2a part (24,36s) del darrer discurs de Jesús (24,3-25,46) en què Mt estructura l'evangeli comença responnent a la pregunta sobre *quan passarà això i quin serà el senyal de la teva vinguda i de la fi del món* (v. 3)

D'aquell dia i d'aquella hora ningú no en sap res: ni els àngels del cel (com a missatgers del cel) *ni el Fill* (en la seva missió de Revelador de Déu) *sinó tan sols el Pare*.

La ignorància sobre el «quan?» es combina amb la certesa del «fet». Per això l'Advent és oportunitat: quan es desaprofita com *als dies de Noè* en què *no s'havien adonat de res*, resulta que *el diluvi se'ls endugué tots*.

Estiguen a punt, amb moral de victòria: *el Fill de l'home vindrà a l'hora menys pensada*.

Mn. José Luis Arín

▶ Lectura del llibre d'Isaïes (Is 2,1-5)

Paraules revelades a Isaïes, fill d'Amós, sobre Judà i Jerusalem. Als darrers temps s'alçarà ferma la muntanya del temple del Senyor al cim de les muntanyes i per damunt dels turons. Totes les nacions hi afluiran, hi aniran tots els pobles dient: «Veni, pugem a la muntanya del Senyor, al temple del Déu de Jacob, que ens ensenyi els seus camins i seguim les seves rutes; perquè de Sió en surt l'ensenyament, de Jerusalem, l'oracle del Senyor.» Ell posarà pau entre les nacions i apaivagarà tots els pobles, forjaran relles de les seves espases i falçs de les seves llances. Cap nació no empunyarà l'espasa contra una altra, ni s'entrenaran mai més a fer la guerra. Casa de Jacob, veniu, caminem a la llum del Senyor.

▶ Salm responsorial (121)

R. *Quina alegria quan em van dir: «Anem a la casa del Senyor.»*

Quina alegria quan em van dir: / «Anem a la casa del Senyor.» / Ja han arribat els nostres peus al teu llinard, Jerusalem. R.

És allà que pugem les tribus, les tribus del Senyor. / A complir l'aliança d'Israel, / a lloar el nom del Senyor. / Allí hi ha els tribunals de justícia, / els tribunals del palau de David. R.

Augureu la pau a Jerusalem: / Que visquin segurs els qui t'estimen, / que sigui inviolable la pau dels teus murs, / la quietud dels teus merlets. R.

Per amor dels meus germans i amics, deixeu-me dir: / «Que hi hagi pau dintre teu.» / Per la casa del Senyor, el nostre Déu, / et desitjo la felicitat. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 13,11-14a)

Germans, siguem conscients dels moments que vivim. Prou de dormir; ja és hora d'aixecar-nos. Avui tenim la salvació més a prop nostre que quan vam abraçar la fe. S'acaba la nit i el dia s'acosta. Despullem-nos de les obres pròpies de la fosca, revestim-nos l'armadura del combat a plena llum. Comportem-nos dignament com a ple dia. Fora l'abús de menjar i beure, fora els plaers i les impureses, fora les renyines i les enveges. Que el vostre vestit sigui Jesucrist, el Senyor.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Mateu (Mt 24,37-44)

En aquell temps, deia Jesús als seus deixebles: «Quan vindrà el Fill de l'home passarà com en temps de Noè. Els dies abans del diluvi tothom continuava menjant i bevent i casant-se, fins que Noè hagué entrat a l'arca. No s'havien adonat de res quan els sorprengué el diluvi i se'ls endugué tots. Igual passarà en l'adveniment del Fill de l'home. Si hi hagués llavors dos homes plegats al camp, potser l'un fóra pres i l'altre deixat; si hi hagués dues dones molent plegades, potser l'una fóra presa i l'altra deixada. Vetlleu, doncs, perquè no sabeu quin dia vindrà el vostre Senyor. Estigueu-ne segurs: si el cap de casa hagués previst l'hora de la nit que el lladre vindria, no s'hauria adormit ni hauria permès que li entressin a casa. Estiguen a punt també vosaltres, que el Fill de l'home vindrà a l'hora menys pensada.»

▶ Lectura del libro de Isaías (Is 2,1-5)

Visión de Isaías, hijo de Amós, acerca de Judá y de Jerusalén: Al final de los días estará firme el monte de la casa del Señor en la cima de los montes, encumbrado sobre las montañas. Hacia él confluirán los gentiles, caminarán pueblos numerosos. Dirán: «Venid, subamos al monte del Señor, a la casa del Dios de Jacob: él nos instruirá en sus caminos y marcharemos por sus sendas; porque de Sió saldrá la ley, de Jerusalén la palabra del Señor.» Será el árbitro de las naciones, el juez de pueblos numerosos. De las espadas forjarán arados, de las lanzas, podaderas. No alzará la espada pueblo contra pueblo, no se adiestrarán para la guerra. Casa de Jacob, ven, caminemos a la luz del Señor.

▶ Salmo responsorial (121)

R. *Vamos alegres a la casa del Señor.*

¡Qué alegría cuando me dijeron: / «Vamos a la casa del Señor!» / Ya están pisando nuestros pies / tus umbrales, Jerusalén. R.

Allá suben las tribus, las tribus del Señor, / según la costumbre de Israel, / a celebrar el nombre del Señor; / en ella están los tribunales de justicia, / en el palacio de David. R.

Desead la paz a Jerusalén: / «Vivan seguros los que te aman, / haya paz dentro de tus muros, / seguridad en tus palacios». R.

Por mis hermanos y compañeros, / voy a decir: «La paz contigo». / Por la casa del Señor, nuestro Dios, / te deseo todo bien. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos (Rm 13,11-14)

Hermanos: Daos cuenta del momento en que vivís; ya es hora de despertaros del sueño, porque ahora nuestra salvación está más cerca que cuando empezamos a creer. La noche está avanzada, el día se echa encima: dejemos las actividades de las tinieblas y pertrechémonos con las armas de la luz. Conduzcámonos como en pleno día, con dignidad. Nada de comilonas ni borracheras, nada de lujuria ni desenfreno, nada de riñas ni pendencies. Vestíos del Señor Jesucristo.

▶ Lectura del santo evangelio según San Mateo (Mt 24,37-44)

En aquel tiempo dijo Jesús a sus discípulos: Cuando venga el Hijo de hombre, pasará como en tiempo de Noé. Antes del diluvio, la gente comía y bebía y se casaba, hasta el día en que Noé entró en el arca; y cuando menos lo esperaban llegó el diluvio y se los llevó a todos; lo mismo sucederá cuando venga el Hijo del hombre: Dos hombres estarán en el campo: a uno se lo llevarán y a otro lo dejarán; dos mujeres estarán moliendo: a una se la llevarán y a otra la dejarán. Por lo tanto, estad en vela, porque no sabéis qué día vendrá vuestro Señor. Comprended que si supiera el dueño de casa a qué hora de la noche viene el ladrón estaría en vela y no dejaría abrir un boquete en su casa. Por eso, estad también vosotros preparados, porque a la hora que menos penséis viene el Hijo del hombre.